

Beskæftigelsesministerens besvarelse af § 20-spørgsmål nr. S 643 af 5. november 2004 stillet af Bjarne Laustsen (S).

Spørgsmål nr. S 643:
November 2004

Vores sag
6231-0013

"Vil ministeren svare på, hvorfor regelgrundlaget for kundeklausuler adskiller sig fra regelgrundlaget for konkurrenceklausuler for så vidt angår engangskompensation og gyldighed ved opsigelse?"

Svar:

Traditionelt betragtes kundeklausuler generelt som mindre indgribende over for lønmodtageren og samtidig mere nødvendige for virksomheden, da kundekredsen typisk udgør fundamentet for en virksomheds overlevelsesgrundlag.

Dette fremgår da også af bemærkningerne til lovændringen i 1999, hvor bestemmelsen § 18 a om kundeklausuler blev nyindføjet i funktionærloven. Her bemærkes det, at kundeklausuler i de fleste tilfælde er en helt naturlig og nødvendig foranstaltning begrundet i, at et kundeforhold ofte har en personlig karakter, der bygger på tillid mellem de berørte parter, og at det ofte vil være meget nemt for en tidligere funktionær, der fx starter egen virksomhed, at dræne sin tidligere arbejdsplads for de kunder, funktionæren har haft forbindelse med. En kundeklausul mv. giver her den tidligere arbejdsgiver en periode til at fastholde og (gen-)opbygge forholdet til kunden. Ligeledes gav bemærkningerne udtryk for, at beskyttelseshensynet over for arbejdsgiveren var så vigtigt, at en kundeklausul fortsat skulle kunne gøres gældende i alle tilfælde af arbejdsophør, herunder også ved arbejdsgiverens opsigelse.

Derfor var lovændringen i 1999 for kundeklausuler tænkt mindre vidtgående end for konkurrenceklausuler, herunder med hensyn til kompensation og gyldighed ved opsigelse.